
ПРАВЕДНИК

Тополь Віра Миколаївна (1912-2003)

ВРЯТОВАНИ

Дубинська Надія Павлівна (1911-1979)

Дубинський Борис Хаїмович (1935)

В.М. Тополь

Б.Х. Дубинський

До війни Віра Миколаївна Тополь була хатньою робітницею в родині Хаїма Абрамовича Дубинського, завідуючого крупорухками на Подолі. Під час голодомору 1933 року він допоміг вижити її сім'ї.

На початку війни Віра виїхала з двома своїми дітьми до села Вишеньки під Києвом. Весною 1942 року до неї прийшла Надія Павлівна, дружина Дубинського, з сином Борею. Віра Миколаївна залишила їх у себе і ховала на горищі, в льосі, в покинутому колодязі. Поліцаї постійно вищували євреїв і Віра Миколаївна, переодягнувши Бору дівчинкою, виїхала з Дубинськими і своїми дітьми до Києва, в довоєнну квартиру на вул. Урицького, 100.

Часто вона ховала їх в зруйнованих будинках і залишених квартирах, навідуючись до них, приносила продукти. Так вони прожили до звільнення Києва.

Батько Бориса, Хаїм Дубинський, загинув на фронті 1941 року. Надія Павлівна і її син Борис після війни залишилися в Києві.

Борис Хаїмович переїхав до США, переписувався зі своєю рятівницею, яка стала йому другою матір'ю, аж до її смерті.

Віра Миколаївна працювала буфетницею в ресторані «Дніпро», виростила дітей, які вже мають своїх онуків.

1997 року їй присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру» і «Праведник народів Світу»